

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2009/2979
Karar No : 2014/947

REKABET KURUMU
Tarih : 24.07.2014
Sayı : 4287

Davacı : Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası
Vekili : Av. Fatma Işıl SIRAKAYA
Cinnah Cad. Farabi Sok. No:32/1 Çankaya / ANKARA

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA

Davanın Özeti : Davacıya idari para cezası verilmesine ilişkin 27.11.2008 tarih ve 08-67/1091-424 sayılı Rekabet Kurulu kararının; dava konusu Kurul kararının yargı kararıyla iptal edilen ilk Kurul kararı sonrası 4054 sayılı Kanun'da yer alan prosedür uygulanmaksızın tesis edildiği, olayda son eylem tarihinin 1999 yılı olduğu dikkate alındığında, 5326 sayılı Kanun'da öngörülen 8 yıllık zamanaşımı süresinin dolduğu, eylemlerinin rekabet ihlali olarak değerlendirilemeyeceği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Dava konusu Kurul kararının iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun Düşüncesi : Dava, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlal edildiği gerekçesiyle davacıya idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu Kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, bu hâller arasında rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi yer almıştır.

Buna göre; doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan anlaşmaların hukuka aykırı ve yasak olduğu, keza bu amaç taşınmasa dahi rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisi doğuran yahut doğurabilme ihtimali olan anlaşmaların yasaklandığı açıktır. Bir başka ifadeyle, bu tür anlaşmaların sadece amacının

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/2979

Karar No : 2014/947

rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama olması bile söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterli olup, bu anlaşmalar sonucunda zararlı bir sonucun doğmuş olması şart değildir. Keza, bu anlaşmalar yapılırken ve uygulanırken böyle bir amaç taşınmasa dahi rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisinin doğma ihtimalinin mevcut olması bile söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterli sayılmaktadır.

Anılan Kanunun 16/2. maddesinde ise; bu Kanunun 4. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği sabit olanlara kanun maddesinde belirtilen miktardan aşığı olmamak üzere, para cezası verileceği belirtilmiştir.

Bakılan davada; davacı sendikanında aralarında bulunduğu teşebbüs birliklerinin akaryakıt istasyonlarındaki kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanması ve promosyonların kaldırılması yönünde faaliyetlerde bulunmaları iddiasına bağlı olarak re'sen inceleme yapıldığı, soruşturma sürelerine ilişkin yasal prosedürün tamamlanmasını takiben 18.9.2000 tarihli Rekabet Kurulu kararıyla uyuşmazlık konusu eylem ve kararların 4054 sayılı Kanunun 4. maddesi kapsamında ihlal oluşturduğu gerekçesiyle davacı hakkında idari para cezası uygulandığı, söz konusu kararın iptali istemiyle açılan davada; Danıştay 10. Dairesinin 14.10.2003 tarih ve E:2001/550 K:2003/3963 sayılı kararı ile, "dava konusu kararda karşı oy gerekçelerinin yazılmaması nedeniyle hukuki isabet bulunmadığı" gerekçesiyle Rekabet Kurulu kararının iptaline karar verildiği, bu kez, Danıştay 10. Dairesi kararında belirtilen usule yönelik eksikliğin giderilmesi suretiyle dava konusu işlemin tesis edildiği anlaşılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; hakkında soruşturma yapılan davacı Sendikanın kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanmaya başlanması ve promosyon faaliyetlerinin kaldırılmasına ilişkin olarak yapılan toplantılarda alınan prensip kararları,tavsiyeler, basın duyuruları ve yazışmalar yoluyla, 4054 sayılı Kanunun 4. maddesi kapsamında rekabet ihlaline yol açtığı hususunun usulüne uygun olarak yapılan soruşturma ile saptandığı görülmüş olup, bu hâliyle davacı hakkında eylemine uygun olarak idari para cezası uygulanması yolundaki kararda hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

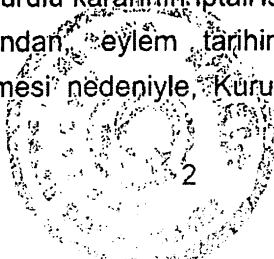
Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Dava, davacıya idari para cezası verilmesine ilişkin 27.11.2008 tarih ve 08-67/1091-424 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Davacı sendika tarafından eylem tarihinden itibaren sekiz yıllık soruşturma zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idarî yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri sürülmüştür.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No ; 2009/2979

Karar No : 2014/947

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Böylece, mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği düzenlemesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile, rekabet ihlallerindeki zamanaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemeye tabi hâle gelmiş bulunmaktadır. Buna göre, para cezalarında uygulanacak zamanaşımına ilişkin son düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

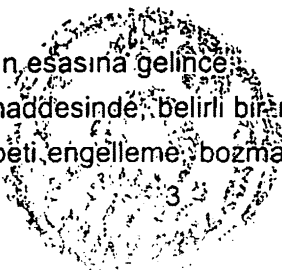
Dava dosyasının incelenmesinden; Ankara Akaryakıt Satıcıları Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası ve Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası'nın 1999 yılında gerçekleştirdiği karar ve eylemlerle akaryakıt istasyonlarındaki kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanması ve promosyonların kaldırılması yönünde faaliyetlerde bulunmaları üzerine yürütülen soruşturma sonucunda 18.9.2000 tarihli ve 00-35/392-219 sayılı Kurul kararı ile davacıya idari para cezası verildiği, anılan kararın gerekçeli kararda karşı oy yazılarının bulunmadığından bahisle Danıştay Onuncu Dairesinin 14.10.2003 tarih ve E:2001/550, K:2003/3963 sayılı kararıyla davacı ile ilgili kısmının iptaline karar verildiği, dava konusu Kurul kararının yargı mercii tarafından iptal edilen bu işlemin yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idari yaptırımın, idari yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idari yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmamaktadır.

Bu nedenle, davacı sendikanın 1999 yılına ilişkin eylemleri nedeniyle Rekabet Kurulu'nun 18.9.2000 tarih ve 00-35/392-219 sayılı nihai kararının zamanaşımı süresi içerisinde alınması, ilgili kararın Danıştay tarafından "gerekçeli kararda karşı oy yazılarının bulunmadığı" gerekçesi ile iptal edilmesi, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda şekil eksikliğinin giderilerek davaya konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, zamanaşımı süresinin işlemeyeceği kuşkusuz olduğundan, davacının bu iddiaları hukuken geçerli bulunmamıştır.

Dava konusu uyuşmazlığın esasına gelince;

4054 sayılı Kanunun 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/2979

Karar No : 2014/947

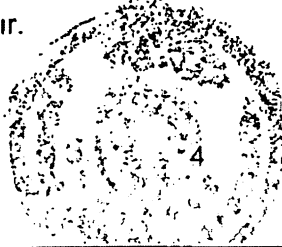
bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş; bu hâller arasında rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi yer almıştır.

Buna göre; doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan anlaşmaların hukuka aykırı ve yasak olduğu, keza bu amacı taşımasa dahi rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisi doğuran yahut doğurabilme ihtimali olan anlaşmaların yasaklandığı açıktır. Bir başka ifadeyle, bu tür anlaşmaların sadece amacının rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama olması bile söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterli olup, bu anlaşmalar sonucunda zararlı bir sonucun doğmuş olması şart değildir. Keza, bu anlaşmalar yapılırken ve uygulanırken böyle bir amaç taşınmasa dahi, rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisinin doğma ihtimalinin mevcut olması söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterli sayılmaktadır.

Anılan Kanunun 16/2. maddesinde ise; bu Kanunun 4. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği sabit olanlara kanun maddesinde belirtilen miktardan aşağı olmamak üzere, para cezası verileceği belirtilmiştir.

Bakılan davada; davacı sendikanın da aralarında bulunduğu teşebbüs birliklerinin akaryakıt istasyonlarındaki kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanması ve promosyonların kaldırılması yönünde faaliyetlerde buldukları iddiasına bağlı olarak re'sen inceleme yapıldığı, soruşturma süreçlerine ilişkin yasal prosedürün tamamlanmasını takiben 18.9.2000 tarihli Rekabet Kurulu kararıyla uyuşmazlık konusu eylem ve kararların 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında ihlal oluşturduğu gerekçesiyle davacı hakkında idari para cezası uygulandığı, söz konusu kararın iptali istemiyle açılan davada; Danıştay Onuncu Dairesinin 14.10.2003 tarih ve E:2001/550, K:2003/3963 sayılı kararı ile, "dava konusu kararda karşı oy gerekçelerinin yazılmaması nedeniyle hukuki isabet bulunmadığı gerekçesiyle Rekabet Kurulu kararının iptaline" karar verildiği, bu kez Danıştay Onuncu Dairesi kararında belirtilen usule yönelik eksikliğin giderilmesi suretiyle dava konusu işlemin tesis edildiği anlaşılmıştır.

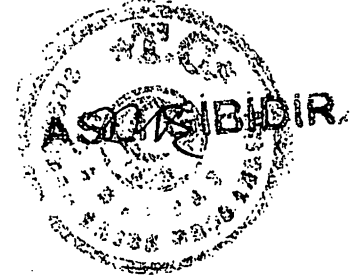
Dosyanın incelenmesinden; hakkında soruşturma yapılan davacı Sendikanın kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanmaya başlanması ve promosyon faaliyetlerinin kaldırılmasına ilişkin olarak yapılan toplantılarda alınan prensip kararları, tavsiyeler, basın duyuruları ve yazışmalar yoluyla, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında rekabet ihlaline yol açtığı hususunun usulüne uygun olarak yapılan soruşturma ile saptandığı görülmüş olup, bu hâliyle davacı hakkında eylemine uygun olarak idari para cezası uygulanması yolundaki kararda hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2009/2979
Karar No : 2014/947

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ~~zımnen aşağıda gösterilen~~ toplam 97,20.-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 18.03.2014 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Zümrüt	Ahmet	Nizamettin	Hamza
ÖZGÜR	ÖDEN	EĞERCİ	KALAMAN	EYİDEMİR
(X)				(X)

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/2979

Karar No : 2014/947

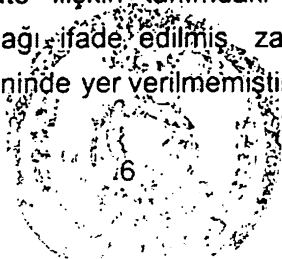
(X) KARŞI OY:

Davacı sendikaya idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada, idari para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından, soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir.

Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde; Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlali hâlinde üç yıl, diğer hâllerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlalin vuku bulunduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlaller söz konusu ise sürenin, ihlalin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlalle ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken, anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 nolu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi, gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır.

5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "İdarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır.

01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması hâlinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması hâlinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 2. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının, Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/2979

Karar No : 2014/947

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş, bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır.

Bu durumda, idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup; zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da, zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması yönünden sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte, esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan, "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle, zamanaşımı engelleri tahdidi olup, yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; Ankara Akaryakıt Satıcıları Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası ve Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası'nın 1999 yılında gerçekleştirdiği karar ve eylemlerle akaryakıt istasyonlarındaki kredi kartlı satışlarda komisyon uygulanması ve promosyonların kaldırılması yönünde faaliyetlerde bulunmaları üzerine yürütülen soruşturma sonucunda 18.9.2000 tarih ve 00-35/392-219 sayılı Kurul kararı ile davacıya idari para cezası verildiği, anılan kararın gerekçeli kararda karşı oy yazılarının bulunmadığından bahisle Danıştay Onuncu Dairesinin 14.10.2003 tarih ve E:2001/550, K:2003/3963 sayılı kararıyla davacı ile ilgili kısmının iptaline karar verildiği, dava konusu Kurul kararının yargı mercii tarafından iptal edilen bu işlemin yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte, ihlalin 1999 yılı içerisinde gerçekleştirildiğinin saptandığı göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin 2007 yılı sonunda dolacağı; fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca ise, 2001 yılında Danıştay kaydına giren dilekçeyle ilk Kurul kararına karşı dava açılmakla zamanaşımı süresinin son kez kesildiği, sürenin 2006 yılında dolmuş olduğu, Kabahatler Kanunu'na göre lehe olan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin somut olayda uygulanması gerektiği anlaşılmakta olup; Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 27.11.2008 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2009/2979
Karar No : 2014/947

Diğer yanda, anılan tarihte ilk Kurul kararına karşı açılan davanın derdest olduğu dönemde zamanaşımı süresinin duracağı ileri sürülmüşse de, ne 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesinde ne de 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesinde soruşturma zamanaşımını durduran bir neden öngörülmediğinden ve zamanaşımı engellerinin yorum yoluyla genişletilmesi mümkün olmadığından, bu iddiaya itibar edilemeyecektir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Kurul kararının iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan karara katılmıyoruz.

Başkan
Nevzat ÖZGÜR

Üye
Hamza EYİDEMİR

